

Nieuwjaarsboodschap 2024

Vrijgegeven door Marieke de Vrij

2024 wordt kenmerkend door de volgende zaken:

- Wereldvrede is niet eenvoudig aan te sturen gezien de basis van conflicten die aanwezig zijn en zeer specifieke opvang behoeven.**
 - Dit wordt een jaar waar de mens dient te oefenen om stilte en kalmte in zichzelf te behouden. Een jaar waarin de mens geen vooropgezet plan dient te ontwikkelen maar zaken op het moment zelf dient te bezien naar beste kunnen.**
 - Veel is aan verandering onderhevig, veel gaat niet eenvoudig gepasseerd worden op een wijze dat zaken zich makkelijk ten gunste doen keren.**
- Wat blijft is de zelfrust in omgang hiermee.**

Zaken die groter zijn dan wat men zelf kan bestieren hebben een grote invloed op het menselijk leven. Men ziet toe of is onderdeel daarvan en beide posities vragen aandacht. Daar waar men toeziet kan men zich hulpgevend gaan verhouden. Waar men onderdeel is van een proces dient men zichzelf te beschutten door bovenal zichzelf lief te hebben en buitengewoon aandachtvol zichzelf te omgeven om binnen al wat geschiedt steeds weer de juiste richting te bepalen voor dat moment.

Veel zaken zullen in het ongewisse blijven hangen. Men wenst overzicht en kan dit overzicht niet verkrijgen op een wijze die het hart rustig stemt. Men verdient het daarom om zich zelf-bekwaam te begeleiden naar zaken toe die men wél zelf kan ondernemen ten gunste van al. Wie dit niet doet en zichzelf daarin voelt tekortschieten zal bemerken dat men steeds eenzijdiger zaken belicht.

De wereldgeschiedenis heeft eerder aangegeven dat wanneer conflicten wereldwijd oplopen, dat de persoonlijke initiatieven van mensen om zaken te keren vaak tijdelijk van aard zich doen laten gelden. Daar men wel tijdelijk met vernieuwingslust wenst uit te staan maar niet langdurig genoeg. Hierdoor krijgen conflicthaarden tijdelijke oplossingen aangereikt en beziet men later dat dit onvoldoende begeleid is voor de lange duur. Dit risico wordt weer gelopen in het huidige jaar wat nu in het verschiet ligt.

De mens is te snel moe in de veelomvattendheid van al wat hem omringt en maakt daardoor beslissingen onvoldoende af die men ten gunste van zaken wenst in te zetten.

Op het persoonlijke vlak, waar het individu ook te maken heeft met zaken die vernieuwing behoeven, dient de mens zichzelf ook niet in de verleiding te brengen vernieuwing slechts kortstondig te activeren.

Vernieuwing heeft immer behoefte aan een lange adem vanwege de tijdsduur die het behoeft om zaken werkelijk gerealiseerd te krijgen. Wie te weinig opgewekt van karakter is en te weinig zichzelf hoopgevend omringt en daarmee bemoediging mist, kan onvoldoende aansturen op dat wat hij voor de lange duur voor zichzelf wenst.

2024 is dus een jaar waarin de mens aangesproken wordt om werkelijk toegenegen, langdurig, inzet te plegen naar wat voor hem of haar wezenlijk belangwekkend is. Dit geldt evenzo op bestuursniveau in leidinggevende posities, als ook in het politieke verkeer en dat wat internationaal aandacht behoeft. Men dient niet gemakzuchtig te denken dat iets geregeld is omdat het omvat is met woorden of met structuurhervormingen die men aanziet als juist.

Men dient wat men opgericht heeft blijvend zo te volgen dat men daar ook werkelijk vanuit het hart betrokken bij blijft. Wanneer dit te weinig geschiedt, zullen er meer teleurstellingen ontstaan die eenieder kan aangrijpen om meer wrokkig en onbeleefd omgang te creëren met dat wat men institutioneel als onjuist ervaart. Tegelijkertijd scheidt de mens zelf te weinig voorwaarden in zijn eigen persoonlijke leven om te beantwoorden aan wat men zelf wenst neer te leggen ten opzichte van zichzelf en derden.

Samenvattend probeer ik dit nu in eigen woorden taal te geven.

Zoals ik het beluister speelt er het volgende:

Een mens heeft weet van wat hij wenst te bereiken, niet alleen ten aanzien van zijn eigen persoonlijke ontwikkeling en naar dat wat om hem heen is, maar ook ten aanzien van het grotere geheel, ten aanzien van instituties, de (wereld)politiek en zaken die daar spelen, ook voorbij het eigen leefklimaat.

Het is mooi dat mensen daar een beleving bij hebben. Echter, zoals ieder mens ook moet gaan garanderen dat wat hij voor zichzelf wenst, hij ook reëel maakt door daaraan langdurig vanuit een harts-warmte te arbeiden en niet dient af te zien daarvan wanneer

iets niet direct lukt of ogenschijnlijk wel in de vorm plaatsvindt maar nog geen duurzaam karakter uitbeeldt. Zo geldt dat momenteel ook voor het grotere geheel, de zaken die buiten ons om plaatsvinden.

Wanneer men dus kritiek heeft op zaken die niet vlotten of die zich niet uitmonden zoals men zelf had gewenst, dient men ook bij zichzelf te rade te gaan hoe dit kleinschalig bij jezelf als klein mens geschiedt. Het is moeilijk om blijvende aandacht te behouden bij dat wat weerbarstig is en dat wat bemoeienis van jezelf nodig heeft om tot verandering te geraken. En een beetje verandering doet nog niet de uiteindelijke verandering, waar je zo naar snakt, zichtbaar maken.

Dus, het vraagt clementie naar jezelf, naar de instituties en naar het grotere geheel van het wereldgebeuren toe. Wanneer we zelf niet afzien van volhouding, zijn we ook een gezondere oproep voor volhouding elders. We realiseren ons dan terdege met elkander dat zaken niet eenvoudig te bereiken zijn ondanks de intenties daartoe. Wanneer we er zorgvuldige omgang mee blijven houden dat intentie de waarborg van zelf doen vraagt en dat we ook anderen moeten steunen hierin, willen zaken blijvend tot verandering uitgenodigd worden, dan voelen we dat we ook zelf-bekwaam daarin dienen te blijven, willen we ook werkelijk een gezonde oproep tonen.

Bij voortdurende kritiek raken mensen steeds meer ontmoedigd en zij die leiding dienen te geven hebben meer volhoudingsvermogen nodig om kritiek te trotseren.

Velen in leidinggevende posities verarmen in hun gevoelsleven omdat ze onvoldoende ruimte en compassie aangeboden krijgen voor hun rol die zij daarin vervullen. Dat maakt dat ze minder toedrachtwaardig kunnen functioneren. Want wie voortdurend aan kritiek bloot staat, krijgt veel te verwerken en heeft minder reserve-energie over voor wat er echt toe doet.

Zo, laten we elkaar niet onnodig lastigvallen maar steunen bovenal. Alleen dan kunnen we op de lange duur bereiken dát wat we wezenlijk toereikend achten.

Laat daarom het jaar 2024 een gezonde oproep in zich hebben dat we elkander hooghouden in bemoediging bij de zaken die momenteel diep spelen en waarin veel onrust gaande is.

Dat wens ik mezelf en u toe en allen die dit behoeven.

Ik zal het hierbij voor dit moment laten en ik wens u een bemoedigend nieuw jaar toe. Dat we in 2024 met vereende kracht met elkander zaken ten gunste weten te keren.

Dank u wel voor uw aandacht.